

HAFTALIK POLİTİK GAZETE

KIVILCIM

DÜŞÜNCE VE DAVRANIŞ BİRBİRİNDEN AYRILMAZ.

YIL : 1 — SAYI : 5 — 8 NISAN 1974 PAZARTESİ

FİYATI: 100 Kuruş

Program Önerimiz:

İşçilere, Köylülere Neler Getiriyor?

(GEÇEN SAYIDAN DEVAM) ları, Sayıştay vizesinden geçecek. Ferden memur maaşlarında Teker teker işletmelerin milli gelire nazaran vuku bulan teknik ve idari güdümlüne işçi alçalma önenecek. Böylelikle, mümessilleri katılacak. kafa, mideleri doyurulan memur. lardan bazılarının sürçmeleri önenecek. Memur terfi ve tefrihinde, nicelik yerine niteliğe ehemmiyet verilecek; ve fişlerle test usulü esas tutularak, memur sendikaları söz sahibi edilerek, acil ve tayinlerde şahsi ve inditeşirlere set çekilecek.

BÜYÜK SANAYİ

7 — İKTİSADİ HALK TEŞEKKÜLLERİ: Büyük sanayide meşgul olanların yüzde 60'ını benimsemiş iktisadi devlet teşekküllerinin idaresine bir milyondan fazla sermayeli banka-

İkinci Netice
İŞÇİ MESELESİ
GEREKÇE: Üretimimizin modernleşmesi, yalnız makine ve usullerimizi ele almakla gerçeksizdir. İyi aletsiz ve usulsüz insan çalıştırmak geriligi ebedileştirirse, tıpkı öyle, insanı bilinçsiz makine kullanmaya kalkışmak ta, en değerli milli zenginliğimizin, yani iş gücümüzün evvelâ verimini almayı plânı kurulacak, 1954 yılı bütçesinin en az 21 de biriyle 50 milyonluk motör, 50 milyonluk tersane, 40 milyonluk oto-traktör, 40 milyonluk ziraat ve sanayi makineleri fabrikaları kurulacak. İkinci dört yılda sanayiye elverişli atom pilleri, kimya ürünleri, elektrik santralleri dir. Batıda, işçilerin mutlak sö-

lamışlar, ve işçi zoru ile, bu günki şahika makine medeniyeti yükselmiştir. Onun için, hükümetimizin de dahil bulunduğu O. IT'nin Birleşmiş Milletler Sosyal ve Ekonomik Şurasına verdiği raporlarda bile şöyle denir: Çalışan sınıfların hayat şartlarının düzeltilmesi:

«İktisadi kalkınmanın birinci hedefidir.» «İş şartları ve sosyal şartlar düzelmedikçe, yeni malzemeler verilmesi, en iyi üretim usullerinin kullanılması beklenen bütün neticeleri hasil etmeyecektir.»

«Bir çok kimseler için adaletsizliği, yoksulluğu ve mahrumiyeti kapsayan iş şartları, öyle bir hoşnutsuzluk yaratır ki, bu

Gurup, Gurupculuk ve Parti

Proletarya partisi problemini yeniden işlemeye başlayalı beri geçitli guruplardan bize gurupçuluk ithamları gelmektedir. Bu ithamlardan şu yada bu şekilde etkilenen Sosyalist arkadaşlarımızı aydınlatmak amacıyla gurupçuluk nedir, ne değildir? üzerinde durmayı gerekli gördük.

Bugün için hemen herkes, el ve dil birliği etmiş işçi sınıfının partisinin olmadığını söylüyor. Görünen odur ki: Proletarya Partisinin olmadığı bir ortamdayız.

Kendi subjektif kanaatlarımız ne olursa olsun hareketimizin bugünkü aşamasında hepimiz objektif olarak bir yuvar durumdayız.

Esas potansiyeli içinde taşıyan her birisi tesbih tanesi gibi bir tarafa dağılmış bulunan irili ufaklı birçok guruplar, gurupçuklar vardır.

Çıkardıkları gazetelerinde, dergilerinde eleştirmek yığıtlığını gösteremeyip «Gurupçudurlar» dedikodusunu yayanlar da; Sosyalistleri oldu bittiye getirerek parti kurmaya çabala-

yan «Gülyüzlü Sosyalist» lerimiz de; kendilerine ne isim verilerse versinler «Parti» olmayan gençlerimiz de isteseler de, istemeseler de birer gurupturlar.

Problem, Proletarya Partisini bir an önce; yeniden örgütlenmesini sağlamaktır. Ve Sosyalist ortamımızda var olan gurupların değerlendirilmesi «tek mi, çift mi?» oynarca, gurup mudur, değil midir? gevezeliği ile yapılamaz. Partinin olmadığı ortamda, herkesin gurup olmak zorunda olduğunu bilelim ve bu gurupların lafına değil, işine bakalım. Sağlıklı değerlendirmeye ancak böyle yapılabilir.

Gurupçu nedir? içinde bulunduğumuz şartların gereği olan Proletarya Partisi'nin yeniden örgütlenmesini kendi dar çevresi uğruna gurubunun çıkarları uğruna engelleyen, bu görüye yan çizen ya da bu sorunu kendi tekeline almaya çalışan her davranış ve düşünce tekkeci eğilimin, gurupçuluğun yuvarcılığın ta kendisidir.

Gurupçu ne değildir? Partinin olmadığı ortamda, partinin yokluğunun doğurduğu hasta-

önce bu topraklarda 50 yılı aşkın sosyalist mücadelenin verildiğidir. Bizden önceki bazı kuşakların yaptığı gibi, kendimizi geçmişten kopartmak ve zuhur eğilimlerine artık son vermeliyiz. Geçmişteki başarı ve başarısızlıkları öğrenmeli, başarısızlıktan başarıya dönüştürmeliyiz.

O zamanın devrimcilerini uyarmak amacıyla 1932 yıllarında kaleme alınmış «YOL» adlı yazıdan bir parça aktaralım (1)

«10 - 15 yıllık tecrübelerle dolu sosyalizm tarihçemiz ve Türkiye'de var olan en eski burjuva partilerinden daha eski bir teşkilât geleneklerine, geçirilmiş uzun mücadele konaklarına rağmen, henüz Türkiye sosyalist hareketinin mecmu heyetini (topunu bütünüyle) gözden geçiren tenkidçi analizi, velev taslak kabilinden olsun, yahut derme çatma parçalar halinde bulunsun: eser var mıdır?

Hayır.

Bu hal, belkide en büyük ideoloji boşluğumuzun teşkil ediyor. Geçmişin döğüşleri, geleceğin kavşağından kopmuş, gelecekte devam ve inkişaf etmeyen (sürüp gelişmeyen) tozlu arşivler halinde, şunun bunun kafasında unutulmaya mahkûm kalıyor.

1 — Bu uzun mücadele konaklarında ne oldu, ne bitti?

Bunu «aklı» (akılca) değil, Kur'an gibi «nakli» (aktarmalı) ve Ortaçağvari ağızdan ağıza geçerek yeni nesillere taşımak, göreneğe kul olmak değil midir?

2 — Biri kalkıp ta, hatta sayıları bir elin parmaklarından pek öteye geçmeyen tecrübeli eski yoldaşlarımızdan birisine sorsa:

«Parti tarihçemizde belli başlı yanlışlar ve onlardan çıkan dersler hangileridir?»

«Ese, acep «efradımı câmi, ağıyarımı mâni» sistematik bir cevapla tatmin edilebilir mi?

Öyle bir mucizeye bir an inanmak istiyecek olsak bile, böyle tatmin edici bir cevabın, görgülü yoldaşlar arasında doğacak ilmi ve kolektif mücadele neticesinde gelişeceği, hiç olmazsa daha manzumeleşmiş (sistemleşmiş),

Program Eleştirileri

TİP. Programının Eleştirisi

(Geçen Sayıdan Devam)

«TİP, Olayları Türk İşçi Sınıfı... açısından değerlendirir.»

Parti'nin adı «Türkiye İşçi Partisi». «Türkiye» de, nüfus kâğıdına rağmen kendisine «Türk» ten başka ad veren yığınlar var. Programa göre, öncü sınıf: «Türk İşçi Sınıfı»dır. Bilerek mi bu şovinizme düşüyor, bilmiyerek mi? Hepsi bir. Hatta bilmiyerek pot kırmak daha tehlikeli. Çünkü pot iç derinliklerden geliyor ve en çok Bilgi ve Bilinç kesinliği istiyen katta, bilgisizlik ve bilinçsizlik kirli çamaşırları sergileniyor.

Aynı bilgi ve bilinç züğürtlüğü ve zibidiliği Özgüç (İşçi Sınıfı) ile Yedekgüçler (Küçük-burjuvazi); Halk (İşçi-Köylü vb.) ile Ulus (Millet: Halk+Burjuvazi) gerçeklerini çorba edişlerinde daha açık saçıklaşıyor. TİP, eğer modern anlamıyla bir Proletarya Partisi ise, Özgüç öncülüğünde Yedek güçlerle Burjuvaziye karşı mücadele eder. ABD'ci güruh, bir yanda, yalnız «Türk İşçi Sınıfı»nı önerirken, ötede Finans-Kapitalist ve Tefeci-Bezirgân sınıflarını ve zümrelerini ayırdetmeksizin «Ulus» dediği 100 yıllık «Millet» in «bütünü» ne göz kırpar.

Finans-Kapital Değirmenine Su

TİP «Yâni, Türk Ulusunun Bütünü'nün hakları, hürriyetleri ve yüksek menfaatleri için mücadele eder,»miş.

«Emekçi Halk için mücadele etmek, gerçekte Türk Ulusunun Bütünü'nün hakları, hürriyetleri ve menfaatleri için mücadele etmek» imiş. P., s. 14) (Majüsküllüyen HK.)

Demek, Türk Ulusunun Bütünü içinde Modern Finans-Kapitalistler zümresi ve Tefeci-Bezirgân Hacıağalar sınıfı da bulunduğu göre, TİP o «Zümre» ve «Sınıflar» ın da «hakla-

çalımı ile, ortalığa sâde suya «Pâye» saçıyorlardı:

TİP, «Söz ve karar sahibi olmıyan emekçi yurttaşları gerçekten yurttaşlık haysiyetine kavuşturacak, onları «Bir Numaralı Yurttaş» durumuna getirecektir.» (s. 15)

Numaralı'lar ve «Numaracı» lar

«Bu «Numraa» yı nasıl becereceklerdi? Koyalay.

«... Oylarla iktidara gelince, Başta Büyük Millet Meclisi çalışmaları olmak üzere, bütün alanlarda «emekçi halk» «söz», saz, çalgı, çengi, gırla gidecek. «İnsan hakları», «Sosyal adalet», «Sosyal güvenlik», «özü, ilkeleri ve amacıyla eksiksiz tastamam Anayasa».. her yeri güllük gülistanlık edecek.

Programın daha ağızını açarken 166 da 2 sayfası bile böyle sayılamıyacak incilerle dolu. Geri kalan 166 sayfası ile uğraşmaya değer mi? Hele bir iki adım atınsınlar, denildi. Onlar yalnız Parlemantarizm nutukları attılar.

ABA'cı Bayan ve Bayların bu umutlarında: «Başta Mepusluk çalışmaları» karasevdalarında olsun sözlerinin eri çıkılmalarını istiyerek, bir Dergide «Kelle» gösterilerini bırakmanın, Proletarya Partisi maddesi örneğiyle açıkladı. Fırtına kopmuşça Bayanların entarileri, Bayların şapkaları dehşetle havaya uçtu. Ne demek? Onları, o büyük liderleri, dramatik «Kelle» leri eleştirmek ha? Daha «Oylarla iktidara gel» miye sabır ve takat getiremezsiniz, biçâre «Çaltı» nın üzerine yüklendiler. «Başarıları» sonsuz oldu. Azıcık satılmıya ve okunmaya başlıyan Dergi, AP'nin de işbirliği ile, atılmış ABA'cı Haşmetinden ürkererek battı.

Parlemantarizm Yalancı Pehlivanlığı

Ekonomi Politik

Bugünkü Türkiye Ekonomi Politikası

(Geçen Sayıdan Devam)

İşçiler, Köylüler, insan mantığı ile o hak ve hürriyetlere kazara sahip çıkmaya kalkıştılarıymıydı, o davranışa «Demokrasi» ruhu ve kültürü değil: Finans kapitalin maddesi en öldürücü biçimi ile saldırır: Polis kurşunu, jandarma süngüsü, asker tankı... Onlar da yetmedimi, gelsin sıkı yönetim: Bir anda Anayasa da Babayasada, bütün kanunlar, Usuller, Nizmlar da bir tek generalin o andaki anlayışına ve eğilimine kalmıştır. Toz kondu-rulmıyan «Büyük Meclisler, baka kalırlar. Finans - Kapital, bütün «HÜR BASIN» in ciğerleriyle hep bir ağızdan «oh, Devlet varmış» temposunu tutar.

Sıkıysa Ekonomi candamarları üzerine oturmuş bulunan Finans - Kapitalin: Ruhcu, kültürcü, felsefeci, dinci, imancı iki yüzlülüğüne millet inanmasın. Günahı öbür dünyadaki «Ceza günü»ne bırakılmaz. Finans - Kapitalin Ekonomi temelindeki madde sömürsünü görmemezlikten gelecek, onun sapına kadar ruha, kültüre, inanmış Allahçı ve dinci gösterişlerine inanacaktır.

F.K.'in 2. İki yüzlülüğü: Kapitalist sınıfını ve rejimini aldatmış, Ancak Finans - Kapital yalnız çığ ekonomi ve çimçig zorbalık silâhi ile kalmaz. Onun göklere çıkardığı ulusal ölçüde sosyal sınıf tabanını temsil etme gibi en yaygın bir aldatmacası, o ekonomi ve zorbalı yırtıcı gücüne sırmalı kaftan gibi giydirilir. Finans - Kapitalin asıl milleti ardında zincire vurulmuş-ça sürükliyen, süngüden keskin, kurşundan delici silâhi bu sosyal sınıf aldatmacasıdır.

Bildiğimiz gibi, kapitalist dünyanın her bölgesinde nasılsa öylece, Türkiye'de de Finans - Kapital birkaç bini geçmiyen sayıda azınlık bir zümredir. Ama, ağızına bakarsanız o, hiç bir zaman millet bütünü'nü torbasında keklik saymaktan geri kalmaz. Kurduğu «Demokratik düzen», «Özgür» Basın - Seçim - Geçim» ve daha bilmem ne tuzak makineleri öylesine işletilebilir ki, göz-göre tüm halk, bütün millet, gönül hoşluğu ile, oy namusunda ona vererek kendini yüzde yüz teslim etmiştir sanılır. İki bir «Rejim» deyişi vardır. İnsan inanacak gibi olur sanki.

Bu sanayii perçinliyen en iyi sosyal taban: Finans - Kapitalin, her ülkede bir avuç vurguncu zümresi iken kendisini tüm kapitalist düzeni yaratmış ve bir sosyal sınıf gibi yutturabilmesidir. Finans - Kapital: Kendisini Kapitalist sınıfı sayar. Da-

ha doğrusu her ülkede kapitalist sınıfını kendisi miş gibi göstermenin bin bir dolandırıcılığı yapar. O denli ki, en sonunda millet ve halk şöyle dursun Finans - Kapital tahakkümü ile sıklan kapitalist sınıfı bile onun kendisinden başka bir şey olmadığını inandır.

Öyle ya, Kapitalist düzenin en aşırı savunucusu kimdir? Finans - Kapitaldir. Öyleyse, düzeni büyük titizlikle koruyan Finans - Kapital Kapitalist sınıfını da kurtarıcısı ve koruyucusu niçin olmasın? Bütün hiyle, ikiyüzlülük, aldatış gelir bu noktaya dayanır. Bizim değme «Solcu» ve azgın «Sosyalistlerimizin hiç dillerinden düşmedikleri o: «Çağdaş Uygarlık Düzeyi» pelesengi nedir? Düpedüz kapitalizmdir. Finans - Kapital: Modern sermayenin en son haddi olduğuna göre, «Çağdaş Uygarlık» gibi sağda solda hiç kimsenin gık diyemeyeceği bir Düzenin» yalnız kılını demektir.

Etiliyoruz. Finans - Kapital: Kapitalizmin son haddi, ölüm döşğinde patalak biçimidir. Yarattığı dünya çelişkileri, bunalmalar, savaşlar ve bin bir zorbalıkları ile, insanlığın kapitalizmin getirdiği tek sosyalizm kurtuluşu eşğinde her gün her saat yokolma uçurumu ile yüz yüze getirmektedir. Demek Finans - Kapitalizmin savunduğu tekeli sermaye rejimi, gerçek 19 cu yüzyılın en çok genlikli ve ilerici kapitalist düzeni bile değildir.

Tüm tersine kapitalizmi en ılımlı sancılarla Sosyalizmi doğurmaktan ahkoyduğu ölçüde: İnsanlığı toptan ölüme sürüklemektedir. İnsanlığın yok olduğu bir dünyada Kapitalist rejimi yaşar mı? Ne varki Finans - Kapital işlediği genosid cinayetlerini, sanki kapitalizmi savunuyormuş gibi gösterme ikiyüzlülüğü ile maskeleymektedir. Bu aldatıcılık sayesinde, önce kapitalist sınıfını «Finans - Kapital zümresi dışında kalan bütün sermaye ve toprak sahibi zümreleri», onun ardında milleti sürüklemektedir. Bu iki yüzlü aldatmacılığın Türkiye'deki gerçekliğini birkaç resmî burjuva istatistik rakamı ile açıklayalım. Türkiye'nin efendileri, bizim burjuvalara, Alman Nazi'lerinden çevirme bir hoş ad taktı: «İşverenler». Türkiye'de o işveren denen, hiç bir zaman, hiç bir namusluca gen işi vermeyen, yerli millî kapitalist sınıfı kaç kişidir? İşte Finans - Kapitalin hazırladığı resmî devlet istatistiklerinde bu sayı rakamlarının serüveni çok ilginçtir.

(Devamı Gelecek Sayıda)

Genel Olarak Sosyal Sınıflar

Gurup Gurupculuk ve Parti

(Birinci sayfadan devam)

Türkiyemizin EKONOMİK, POLİTİK, SOSYAL, KÜLTÜREL, TARİHCİL gerçekleri sosyalist guruplarımızca bilinmemektedir. Bu konular Dr. Hikmet Kıvılcımlı tarafından 40 yılı aşan kahırlı ve nankör bir çalışma ile sonuçlandırılmış, sentezleştirilmiştir. Bu sentezler bugün için proletarya partisinin teorik temelini oluşturmaktadır. Parti programı tartışmaları bu teorik taban üzerinde olmalıdır, olmalıdır. Ancak bugün derleme çabasıyla ortaya atılanlar teorik TABANSIZLIKLARI yüzünden program önerimizi daha surarak geçiştirme çabasıyla pratik TABANSIZLIKLARINI da göstermektedirler.

Günümüzün sorunu, ENESKİ SOSYALİST KUŞAK ile ENYENİ SOSYALİST KUŞAĞI SENTEZLEŞTİRMEKTİR. Eneski sosyalizmin teorik ve pratik temelleri üzerinde ancak, en yeni sosyalist kuşağımız partileşmeyi sağlayabilir. Bu sentezden kaçışlar eğer provakasyon değilse en büyük sapıtmalardır.

Sentez nasıl olacaktır? Var olan guruplar artık kendi «Köy» lerinin ötesini görmelidirler. Türkiye'nin genişliğine ve derinliğine bir teorik araştırması yapılmıştır. Bunları savunmalı ve sahip çıkmalı, var ise olumsuz yanlarını açıkça eleştirip yerine daha üst sentezler getirmeliyiz.

Eğer eleştiremiyorsak ve «Hata» sını bulamıyorsak onu benimsemeli, savunmalıyız. Hele, hele (Genç arkadaşlarımız bir yana) 50 yıllık teorik ve pratik değerlerimize sahip çıktığımız için bizi gurupculukla suçlayanlara gene YOL'dan bir cevap verelim;

«Şimdiye kadar olan çeşit çeşit özlü Parti meselelerinde gruplaşmak istidadını gösteren zümrelerin taktikleri» «... şu üç tarzda olurdu:»

«1 — Susmak;

2 — Parti disiplin ve legalitesinden gizli kapaklı dedikodular fısıldaşmak;

3 — Çetrefil ve çetin meseleleri alaya almak..

Lenin'in bu üç nokta üzerindeki üç açık kanaatini tesbit edelim:

1 — SUSUŞ: «Toyca bir hiledir.»

2 — GİZLİ DEDİKODU yok: «Fikir mücadelesine büyük önem verildiği zaman AÇIKÇA HARP ETMEK gerekir, yoksa saklanmak değil.»

3 — ALAYA: «İstihbara almak için i...

sıvışvermenin, havadan sıyrılıp çıkıvermenin ucuz vasıtasıdır.»

Şimdiye kadar sağlı sollu «dessidant» lar (ayrı fikirliler) tarafından yapılan mücadele göreneği bu idi ve bu olacağı benzer.

O bakımdan sözde kalmayan inkılâpçıların boyunlarının borcu, bu öldürücü (görenek : **durgunluk**) sapıtmalarına karşı gelmektir. Bunun için şu üç şart gözetilmelidir:

1) Ciddi davranmak;

2) Toyca susmamak,

3) Kavgada gizli kapaklı kaçanlara Parti meydanını değil, büyük ve küçük burjuvaziye doğru yol veren sıçan deliklerini ısmarlamak ve Lenin'in öğüdü ile: «**Açıkça harp ilân etmek**» gerekir.

Zaten fikir çarpışmasında açıkça savaş ilân etmek bilimsel sosyalizmin öz geleneklerinden biridir. Marks ile Engels'in ilk «... bildirisi» hemen şöyle bitiyor:

«Gerçek sosyalistler kanaatlerini ve gayelerini (kanılarını ve amaçlarını) **gizliyecek kadar alçalmazlar.**»

Demek ki bizler eneski sosyalizminizin olumlu yanlarına sahip çıkar ve savunurken, kimileri dergi ve gazetesinde 50 yıldır var olan **hastalıkların, sapıtmaların, geleneğine**; 1) Susuş kumkumasını, 2) Açık eleştiri yerine dedikodu yapmayı, 3) En ciddi öneri ve eleştirileri alaya almayı, devam ettirerek sahip çıkıyor. İçlerinde iyi niyetli ve dürüst devrimcilerin bulunması ne yazık ki bu genel karakteri değiştiremiyor.

Dostça, arkadaşça bir kere daha uyarıyoruz.

1 — Devrimci tarihimizin içinden fıskırıp günümüze ışık tutan değerleri SUSARAK boğmaya çalışmak;

2 — Açıkça eleştiri yapmayı DEDİKODUlarla soysuzlaşmak;

3 — En ciddi önerileri ALAYA ALMAK sapıtmaları yetsin artık.

Bu hastalıkları, devrimci tarihimiz içinde bilince çıkarıp bir daha çıkmamacasına gömelim.

Proletarya Partisi mücadelemizi bu hastalıkların cenaze marşı yapalım.

KIVILCIM

(1) Yol (Sosyalizm tarihimizden teorik bir

belge): Sosyalist Sava: 19. 9. Mart. 1971.

Gençliği Azıcık Anlıyalım

(Geçen sayıdan devam)

Dünya gençliği bu kritik sorunsızın, davranışı ile ortaya koymuş bulunuyor. Koymaya zorlanıyor. Çünkü Emperyalizm leşi gençliğin en güçlü özlümleri köreltiliyor. Amerikalı gencin, Vietnam gencinden, Amerikadaki genç beyazın genç siyahtan ne alıp veremeyeceği var? Hiç. Gel gör ki, polis gerek: Gel genç! Jandarma gerek! Gel genç! Gizli casus, baltahıyıcı ajan gerek. Gel genç! Açık savaş, kanlı kansız ihtilâl gerek: Gel genç!.. E, sonuç? Dalavere, malavere, hep genç Mehmet nöbete! Niye? Bir kaç bin veya yüzbin anlayışları arteriyoskleroza (damar sertliğine) uğramış beynin 1805 modeli çakaralmaz mantık kuralları bunu arzulamış... Gençlik buna dayanamıyor.

İnsanlık için artık maddece, manaca gerçek anlamı tükenmiş bayat formüller uğruna gençlik vurulmak ve öldürülmek istemiyor. Yaşamak ve herkesle birlikte en az yaşlılar kadar insanca yaşamak istiyor. Yaşlıların çoğunluğu ise besbelli, sağlı sollu, kendi çözülememiş komplekslerini gençliğe dayatmak sadizmi ile bir hoş hastadırlar. Tümöyle gençliği dünya ve memlekete ilgilensez kapalı bir lonca çiraklığı durumuna katlandırmak kaygısındalar. Ezberlenmiş hazır formüllerini eleştirmeksizin, tartış-

Kim Kimi Afyonluyor?

(Birinci sayfadan devam)

CHP. — MSP. koalisyonu, hübelâmuza rest çekmenin zevki kümet programında tarihini Avrupa ortak pazarından yana yaptığını belli etmiştir. Hükümetin tutumunda bu genel çerçeve içinde değerlendirilmesidir. Aksi takdirde ağaçları seyretmekten, ormanı göremiyenler gibi ehven-i şer-

mişlik dekandan icazet bekliyecek. Üstelik, müzeye ve süprün-tülüğe aday yığınla düşünce ve doktrin martavallarına Papağan ramileri ile birbirlerini yiyor edilmek üzere boğaz tokluğunu sağlamıyan burs ve yurt yoksullukları uğruna, parayla sınav ve diploma satabilenler önünde fodlacı silikliğiyle susta duralacak.. Ve hepsine tüy dikerce, Tanrılar atası Zeus'un hayalından geçmemiş yıldırımlarla yükü Atop-Tanrı gençliğine doymayanların başları üstünde Demoklesin kılıcı gibi sallanacak!

Ne imiş? Gençliğin uysallığında ve disiplininde «sayılamıyacak kadar çok içtimai fayda mülahaza edilir» imiş. Gençliğin yaşamak ve sevmek hakkı «İçtimai fayda: Sosyal yarar» değilse, yeryüzünü sıkı sapıklarla mı dolduracağız? Gençlik ırkına dek le söz ve etki shibi olmayacak yaşama-çalışma-sevme düzenlerinin bir terbiyeli maymun sayılacaksa, neden ve kimin için ölümle-ri göze alacaktır?

Bâri işsiz ve aç kalmasalar. Tarihte kölelerini besleyemiyen her düzen batmıştır. Aç ayı oynamak, en karanlık Antika çağlarda bile sökmemiştir. Bugün insanlığın üçte biri ilkokulunda sosyalizm bilincini ediniyor. Geri kalan üçte iki insanlık, bütün orta ve yüksek okullarında sosyalizmi yalan dolanla kötülemeye çalıştıkça genç ruhlarda da ha çok ihtilâl ateşini körüklüyor. Böyle bir dünyada mı, genç köleler hem aç hem işsiz bırakılarak kapitalizmin öl dediği, iğrenç leş dediği yerde uslu uslu köpekleşip zıbanmaya boyun eğecek? Buna gençlik gelemiyor.

Çünkü önüne geçilmez toplum gidişi buna hiç elvermiyor. İş-Çünkü önüne geçilmez toplum gidişi buna hiç elvermiyor. İş-

Çünkü önüne geçilmez toplum gidişi buna hiç elvermiyor. İş-

Mısır Nereye Gidiyor?

(Birinci sayfadan devam)

geceğine inananların sayısı pek azdır.

Üstelik yeni Mısır'ın Kurulmasında Amerikan Avrupa ve Japon Firmalarının Büyük bir rol Oynaması, Rusya'nın 1950 lerde Batıların ihmali sonucunda sağladığı nüfusun azalmasına yol açacaktır.

Diplomatlara göre Süveyş kanalı bölgesinin gelişmesi kargaşalıklar içindeki Orta-Doğu'da bir İstikrar Unsuru Olabilecek Kanal Boyunca Kurulacak Modern Kentler, İsrail için askeri birliklerini kanal boyunca tutmanın hiç bir zaman sağlamadığı bir güvenlik tesis edecektir. Bu Kentler Bir Ateşkese Gerçek bir Ateşkese Dönüştürebilecektir» (A.A.) Anadolu Ajansının New-York kaynaklı, Newsweek» dergisinden verdiği haberler bunlardır. Kanal boyunca kurulacak olan ve İstikrar Unsuru olacak

olan o Modern Kentler, aynı zamanda İsrail için, askeri birliklesin hiç bir zaman sağlamadığı bir «Güvenliği»de sağlayacak. Çünkü o Modern Kentler'de yükselcek gökdelenlerde cam çelik kullanılacak ve Emperyalist şirketlerin milyarlarca doları kanal boyunca dönecek. Kim, Orta Doğuda petrol borularının kılına dokunabiliyor? Şimdi de kanal boyunca yapılacak o Modern Kentler ve Serbest Ticaret Bölgesine kimse dokunmayacak. Çünkü orda Emperyalist parabolalarının milyarları bulan yatırımları olacak. «Yeni Mısır'ın» kurulmasını Amerikan, Avrupa ve Japon firmaları çoktan üzerlerine almışlar bile. Yakında askıya alınan Sumed Boru-Hattı Projeleri ve daha nice projeler yapımına başlanırsa hiç şaşırılmamalı. Mısır-İsrail'le can ciğer kuzu sarması da olabilir, yalnız ilerici arap ülkeleri oyu bozmazsa, Mısır'ın yalnız

kendisinin Emperyalizm cephesine kayması ile kalır mı orta doğudaki değişiklikler. Elbette kalımayacak. Daha şimdiden Emperyalizm Enver Sedat'ı, ileri arap ülkelerini Sosyalist ülkelerden koparıp, Emperyalist cephenin yedeğine takma işinde kullanıyor. Oportunist Enver Sedat, kara günlerde Sovyetler ve Sosyalist ülkelerin maddi ve manevi desteğini alıyor., Emperyalizm taviz verdikçe o kara gün dostlarını çok çabuk unutup Nixon'ı Kahire'ye davet ediyor.

da karşımıza gene tekeller çıkacak.

Tekrar etmekte fayda var. Türkiye'nin yoksul köylülerinin, küçük üreticilerinin ekonomik ve politik baskılardan kurtulması ancak ciddi bir toprak reformu ile sağlanabilir. (bk. Vatan ABD'ye satmışız, köylümüz için birşey değişmez.

«Ecevit kendinden önceki başkanlar gibi davranmamış, Türkiye'nin çıkarını herşeyin üstünde tutmuş, baskılara boyun eğmiyerek Türk devletinin onurunu korumuştur» dersek bazı gerçekleri örtbas etmiş oluruz. Türk devletinin onuru halkın hayat şartlarını düzelttiği sürece, içiçe girmiş yerli ve yabancı Finans-Kapitalin oyunlarına son verdiği sürece korunabilir.

ci hatalara düşebiliriz. Çünkü sorunun değildir.

Böyle düşünür, haşhaş üretimindeki küçük üretici ve yoksul köylünün dertlerini gözden kaçırırız, koalisyon hükümetini anti-emperyalist ilan etmek kaçırmazdır. Emperyalizmin def edilmesi bağımsız bir dış politika kadar, ülke içindeki ekonomi politikasında Finans-kapitalin tahakkümünden kurtarılacak şekilde düzenlenmesine bağlıdır.

Bu gerçekleri halkımızın gözünden saklamayalım. Anti-Emperyalist tavrın anlamını sulandırmayalım. Proleter sosyalistleri her yerde, her zaman, sert, acı gerçekçi savunmak sorundur. Halkımızın zaten yaşadığı dertleri doğru teşhis etmezsek, onlara yardımcı olabilmek hayal olur.

SALİM DAĞLI

Çelik-iş'in Dolapları

Binlercesinden yalnızca bir tanesi.

İşveren, işçi içinden çıkmış, kaymaklanmış işçi temsilcileriyle bir olup işçi sömürsünü yoğunlaştırdığı işyerlerinden yalnızca birtanesidir: Kale Kilit Fabrikası.

Fabrikada 300'e yakın işçi çalışmaktadır. Bunun çoğunluğunu çocuk ve kadın işçiler teşkil etmektedir. Bunları sömürmek çok daha kolay olduğu için işveren bunu uygulamıştır.

Bağ olduğumuz sendika Türk-İş'e bağlı Çelik-İş sendikasıdır. Bir yılı aşkın bir süre geçmiştir sendikaya bağlanalı, fakat değişen hiç

bir şey olmamıştır. Seçilen temsilciler en kısa zamanda Sabahtan akşama kadar edoyurulmuş bir an evvel yapılmaması gereken Toplu Sözleşme süruncemede bırakılarak ileri bir tarihe atılmıştır. Toplu Sözleşme onuncu ayda başlayacak şayet tekrardan ileri bir tarihe atılmazsa.

İşyerindeki durumuda şöyle bir açıklayalım;

Ücretler aylık 600 ilâ 900 TL. arasında oynar. Bunun yanında hiç bir sosyal haklarımızda yoktur, ne bir ikramiye, ne çocuk parası nede işin en berbatı ise günde yemek parası olarak 2 TL. ö-

Şimdi sorarım. Seçilen denmesidir. Şimdi sorarım. Sabahtan akşama kadar edoyurulmuş bir an evvel yapılmaması gereken Toplu Sözleşme süruncemede bırakılarak ileri bir tarihe atılmıştır. Toplu Sözleşme onuncu ayda başlayacak şayet tekrardan ileri bir tarihe atılmazsa. Ücretler aylık 600 ilâ 900 TL. arasında oynar. Bunun yanında hiç bir sosyal haklarımızda yoktur, ne bir ikramiye, ne çocuk parası nede işin en berbatı ise günde yemek parası olarak 2 TL. ö-

te Amerika. dolar hayvanlaşır. en büyük evren problemi olduğu masıyla, bütün kapitalist sektö- nu unutmadığı ölçüde başarı ka- rünü kontrolü ve santajı altına zanacaktır.

Halk Dersleri

Dedenin Dedikleri

Dördüncü Ders:

İşçi Milletin Gözünü Açıyor.

Olanlar oluyor. Daha dün bizim köyden bildiğimiz «çarıksız» Mehmet Köylü, şu Kasabadan «gögneksizin oğlu» Ahmet Esnaf çıkıyor. Beş on ay gözden yitiyor. Ansızın «gurbetten» dönüp geldi mi, tanıyabilirsen aşk olsun! Ahmet o Ahmet, Mehmet o Mehmet değil.

Köylü, Esnaf Ahmetle Mehmet kırk yıl Köyde, Kasabada sürünse değişmiyor. Ne Hanyayı, ne Konyayı kavrayamıyor. Giysisini hiç tutma. Bir yerinde sarkan bir ipliğini çekti mi, bütün yamaları yere döküyor. Hâşâ min huzur, gizli yerleri çibacık görünüyor.

İşçi Ahmetle Mehmet basbayağı giyininik. O eski bildiğimiz çulsuz Köylü - Esnaf Ahmet, Mehmet kalkmış ortadan. Yeni İşçi Mehmetle, İşçi Ahmet şahbaz şahbaz kol atıyor alanlarda. Beğenmeyecek neredeyse İşçi Mehmet Köylü Mehmedî.

Ama kravatlı setre pantolon, ütülü gömlek giydi diye İşçi, züppe de hiç değil. Bizden, canım, İşçi... Mehmetle Ahmet, Adamımız. Bizi de adamı sayıyor, kendisinden biliyor. Köylü, Esnaf Ahmetle Mehmedin de İşçi Ahmet ve Mehmet gibi olmasını diliyor. Yol gösteriyor. Örnek veriyor.

Gâvurun içinden radyo - pikap getiriyor. Ankarasından, İstanbulundan gramofon, plâk getiriyor. İşçi Ahmetle Mehmet, Açıyor, efendime söyleyeyim, kutunun kapağını: «Dinleyin bakalım!» diyor.

Köylü, Esnaf Mehmetle Ahmedin adını duymadığı yerlerin yelleri, havaları esiyor şurada, burada. İnsan konuşuyor.. Ankara'da konuşuyor, Londra'da, Vaşington'da konuşuyor. Sen Köylü, Esnaf Ahmetle Mehmet: Sivas'ın, Kayseri'nin bağında; Erzurum'un, Siirt'in ormanında, dağında dinliyorsun. Tövbe, tövbe, estâğfurullah!

Velhâsıl, anlatmakla bitmez. Var bir iş bu İşçi olanlarda. Ne? Gelin orasını elbirliği ile bu köşede arayalım. Anlamaya çalışalım işin içyüzünü. Yalnız işin mi? İşçinin de bir içyüzü olacak. İşçinin içyüzü, Köylünün de, Esnafın da içyüzü. Köylü, İşçi, Esnaf etle tırnak. Onları birbirinden ayırmak isteyen kurtlar çok. Asıl işin içyüzü de orada gizli. Onu açığa vurdurmak için, önce içiyi: İşçi, Köylü, Esnafı birlikte anlayalım.

DEDE HANDE

HAFTALIK POLİTİK GAZETE
KIVILCIM

DÜŞÜNCE VE DAVRANIŞ BİRBİRİNDEN AYRILMAZ.

Sahibi :

Demir KÜÇÜKAYDIN

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü :

Dündar ERENLER

İdare Yeri :

Saltafendi Sok. No. 18/1 Aksaray - İST.

Dizgi : ÖZDEMİR BASİMEVİ

Baskı Armağan Matbaası

Abone Şartları :

1 Yıllık 50,— TL., 6 Aylık 25,— TL.

3 Aylık 12,50 TL.